

Н. Фурнаджиевъ

Предъ пролѣтъ

Следъ дни на страшенъ студъ и снѣгъ
пакъ въ свода слънце грѣе,
и топълъ юженъ вѣтъръ пакъ
дърветата люлѣе.

Снѣгътъ навсжде се топи,
чернѣятъ се полята,
и само сребърна блести
все още планината.

И скоро птицитѣ отъ югъ
при нази ще долитатъ,
дърветата ще цвѣнатъ тукъ,
ще брѣмнатъ въ тѣхъ пчелитѣ.

О, иде, иде пролѣтъта!
Събужда се земята!
по-весела ще е сега
играта на децата.
